

Regning med det ærede Medlem; jeg træder mig tilbage paa Dommerstandens Begne. Jeg vil kun sige, at det forekommer mig, at Konklusionen af det ærede Medlems Betragtningssmaaade maa ogsaa blive den, at han bør foretrække, at Statsanliggenderne forvaltes og Lovene gives af særlig dertil bestillede og opdragne Mænd, men derimod ikke af Repræsentanter for Folket, der naturligtvis lige saa lidt her kunne frigøre sig for Partipressjoner som, naar de ere Medlemmer af en Domstol. Denne Konklusion skal jeg henstille til velvillig Betragtning.

Korsgaard: Det er et Par Bemærkninger i Anledning af det Foredrag, vi hørte af det ærede Medlem for København Amts Ake Balgtes (Hørup), som jeg vil gøre. Jeg skal ikke nægte, at jeg er det ærede Medlem meget erkendelig for det Foredrag. Det saa jo ud, som om denne Sag skulde staa paa Spørgsmaalet om Tillid og Mistillid til Regeringen. Vi høre nu i Dag, at Hæmmeligheden er en anden. Spørgsmaalet om Tillid og Mistillid skal jeg ikke komme tilbage til. Jeg har allerede haft Lejlighed til at udtale mig, og det gaar mig ikke videre nær til Hjerte, at det ærede Medlem gentager den Historie; den bliver ikke bedre for det. Men det, der har interesseret mig i Dag, er at høre, at det ærede Medlem har saa stærke jaglige Grunde til at modsætte sig denne Sag. Indholdet af hans Foredrag var jo i al Korthed det, at han ikke ønskede nogen Retsreform, og jeg tror, at vi, der sætte Pris paa at faa denne Sag fremmet, og som jo nu, hvis det ærede Medlem har Ret, skulle være Genstand for en politisk Denunciation, skulle have Skyld for at være Forrædere og Overløbere — saaledes som vi hørte fra et andet æret Medlem — vi maa sætte Pris paa at have faaet at vide, at det ærede Medlems saunde Dunst er ikke at faa nogen Retsreform, i hvert Fald ikke nu for Tiden og — saaledes som hans Udtalelser lode — heller ikke i al Fremtid. Der var nemlig et Argument, hvortil det ærede Medlem navnlig støttede sig, naar han frygtede for at faa en Retsreform fremmet. Det var den sociale Mod-sætning, der var kommet op siden 1848. Men enhver, der ser lidt ud i Fremtiden vil vistnok antage, at disse Mod-sætninger snarere ville stærkes end afdæmpes. Det forekommer i alt Fald mig, at naar man ser ud ikke alene over vort Land, men over hele Verden, kunne vi imødesee ikke i 10 Aar, men i 100 Aar, ja i hele den uoverskuelige Fremtid, at den sociale Kamp yderligere vil stærke den Mod-sætning, der finder Sted nu for

Ojeblikket. Hvis vi altsaa ikke tør gaa til Retsreformen nu, fordi vi frygte for, at den sociale Mod-sætning skal gøre Rævningsinstitutionen til noget værre end det, vi have nu, saa siger jeg, at saa have vi ikke Ud-sigt til i nogen som helst Fremtid at faa en saadan Retsreform. Det er Hovedsagen af det ærede Medlems Udtalelser, og jeg sætter Pris paa at faa det slaaet fast. Hvad han i øvrigt sagde om, at vi bandt os eller ikke bandt os, om det befinder det ærede Medlem og hans Meningsfæller sig ten mærkelig Mod-sigelse med hinanden. Vi hørte et æret Medlem, det ærede Medlem fra Ringsted (Lauridsen) ræsonnere over, at vi bandt os ved dette her, men det ærede Medlem fra Røge sagde, at her var aldeles intet, og altsaa kunde vi ikke binde os. Jeg ved nu ikke, hvem af disse to Mølgurer der har Ret, enten det ærede Medlem fra Røge eller det ærede Medlem fra Ringsted. Men det er ogsaa for saa vidt ligegyldigt. Jeg har for min Del gjort gældende — og det samme tror jeg, gælder de ærede Medlemmer, der ville stemme for denne Sags Fremme — at vi forbeholde os al mulig Frihed over for Realiteten, over for det Forslag, den højtærede Minister maatte komme med. — Den anden Del af den ærede Medlems Foredrag maa jeg sige ogsaa til-talte mig. Det glædede mig at se, at det ærede Medlem kunde være i saa fortræffelig Humør i Dag. Han saa med smilende Ansigt og med livlige Gebærder paa dette Pilgrimstog, der nu i Sørgekappe og med Afse paa Hovedet og barfodet nærmede sig Justitsministerens høje Sæde. Jeg skal ikke nægte, at det interesserede mig at høre, hvilken Glæde det ærede Medlem havde af at se paa dette Pilgrimstog. Det interesserede mig navnlig, naar jeg saa paa, hvor mange fraspaldne det ærede Medlem har i dette Tog. Naar man ser paa, hvad det ærede Medlem har faaet til Rest af den Galants, han har ført her i Tinget, ser den ene efter den anden — og jeg tror saa vist ikke, man tør sige, at det er de daarligste af det ærede Medlems Folk — der nu rangerer sig ind i Pilgrimstøget, skal jeg ikke nægte, at det glædede mig at se, at det ærede Medlem, der begyndte denne Forhandling med saa knusende Alvor, nu er kommet, om jeg saa maa sige, paa sin rette Boldgade og glæder sig ved at se sine egne gode Meningsfæller, de ærede Medlemmer fra Bedby (Tauber), Vejle (Falkenshtjerne), Bælum (Wing) og hvilke andre gode Mænd, det nu kan være, gaa i dette Tog. Jeg siger, det har glædet mig at se, at det ærede Medlem har kunnet tage denne Modgang med saa megen Sinds-ligevægt og saa godt Humør. Det er jo